

שבת קודש פרשת וילך – שבת שובה – ה' תשרי תשפ״ב Shabbos Parshas Vayeilech - Shuva - September 11, 2021

לעד (לא-כו)

לימודים סמית הרב אברהם דניאל

אבשטיין שליטיא, בעמיט שזה אברהם

פלג המנחה עש״ק – 5:54 | הדלקת נרות שבת – 6:55 | זמן קריאת שמע / מ״א – 9:00 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:38 סוף זמן תפילה/הגר״א – 10:44 | שקיעת החמה שבת קודש – 12:12 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 8:02 | צאה״כ / לרבינו תם – 8:24

> כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט׳א, ר״י שער השמים ירושלים עיה׳ק לקה את ספר התורה הזה ושמתם אתו ... והיה שם בד

א לר לשוז הספורנו המפרש כוונת משה בציווי זה: ׳כדי שלא יהיה פתחוז פה 🗔

חוטאים לקום ולומר: לא כר היה כתוב בתורה הראשונה שכתב משה. לכז מסרה

הם שיגנזוהו במקום היותר שמור. כדי שיציד זה הספר שכל מה שימצא כתוב בספרי.

התורה שימצאו ביד צדיקי הדור. הז הז הדברים שנאמרו לו למשה מסיני. בלי תוספת

חסרוז' עכ"ל. אולם לדבריו יש להביז מה הועיל משה בתקנתו? כי מאחר שתהיה ספר

נורה זו מונחת ב'קודש הקדשים' מקום שאין שם רשות להיכנס. כי אם לכהו גדול

ביום הכיפורים. לא יהיו יכולים לקיים 'ניתי ספר וניחזי' ולאמת את הכתוב בספרי

מאחר שברשעים עסקינין ישארו במָרַיֵם, ויאמרו שגם ספר תורה זו לא כתבו משה.

Ē

횐

б

MITIN

תורה של הצדיקים. וגם אם תהיה איזה אפשרות להוציא את הספר משם. הלוא

וי״ל שלא נתכוויז משה על אלו העבריינים הכופרים בפירוש בתורה. שעבורם אכז

איז לנו תקנה. כי אם על אלו שהם מאמינים בתורה. אולם היאר הכוער בהם אומר

להם צל טוב רצ וצל רצ טוב. וגם אם ישיבו ליצרם שדבריו הם ההיפר מהנאמר בתורה.

כיח להם שאיז דבריו מכוונים על אותו עניז או מצב שבו דיברה תורה, ובסילוף זה

מה את לככם למלא הפאו. וגם ירגיל את לשונם לומר כדכריו. שלא כד כתוב בתורת

משה ר״ל. זוהי כוונת הספורנו כשמדבר על הפתחוז פה שיהיה לחוטאים לומר לא כר

תוב בתורת משה. לא שיאמרו שהדברים אינם כתובים כלל, אלא יסלפו את המכווז

שבתורה, ויאמרו שאיז בכוונת דבריה לשלול את המעשה שהם חפצים בו. וכיוז שמדובר

אנשים שאינם רשעים במהותם והם נקראים רק ׳חוטאים׳ ודאי תהיה בכח הצריקים

שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעוגך ... (הפמורת שבת שובה)

עבודת תשובה להיות דבוק בהשי"ת

זנאמר: שובה ישראל עד ה' אלהיר". ע"כ. ועי' במש"כ המהרש"א (שם) וז"ל. "עד כסא

זכבוד שנאמר כו'. ודרשו כז דלפי ענינו ה"ל למיכתב שובה ישראל אל' ה' אבל לשוז

עד' מורה על הקירוב ממש". עכ"ל. ר"ל, שע"י החטאים שאדם עושה, הוא מתרחק מן

זשי״ת. וזו מהותה של ״תשובה״ שהחוטא שב אל השי״ת. ונצשה קרוב ודבוק להשי״ת.

כז מפורש **בהמהבי״ט** (בית אלקים שער התשובה פ״א) וז״ל. ״חקרנו על גדר התשובה

ומצאנוהו נכון ושלם והיא, קריבה להשם, מריחוק החטא", עכ"ל. הרי מפורש בדבריו,

וכז האריר הרמב"ם (הל' תשובה פרק ז' הל' ו') וז"ל. "גדולה תשובה שמקרבת את

האדם לשכינה שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיר. ונאמר ולא שבתם עדי נאם ה'.

נאמר אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב. כלומר אם תחזור בתשובה בי תדבק.

ותשובה מקרבת את הרחוקים. אמש היה זה שנאוי לפני המקום משוקז ומרוחק

תועבה. והיום הוא אהוב ונחמר קרוב וידיד. וכן אתה מוצא שבלשון שהקב״ה מרחיק

שמהותו של תשובה היא להתקרב להשי״ת ממה שמרחק עצמו ע״י החטאים שנעשה.

רשו חז״ל (יומא פו. א): ״אמר רבי לוי: גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד,

לצמוד בפרץ ולכווי אותם לקבל את רצונם שלא להטות מדצת התורה האמיתית.

וכדי ליישר גם את עיני שכלם של אלו החוטאים ולרצותם. ציוה משה להכניס 'ספר תורה' ב'קודש הקדשים', ספר תורה זו מורה לו לאדם שאותה קדושה יתירה השורה ב'קודש הקדשים' יכול להמשיר על עצמו כשיעסוק התורה. כי הקדושה שב׳קודש הקדשים׳ הוא מפני השראת השכינה בו. ואילו התורה היא כביכול חלק אלקי ממעל. כראיתא בספרים הקרושים כי התורה היא ממש עצמותו של הקב״ה. כמרומז בתיבת אנכ״י שהוא ר״ת א׳נא נ׳פשי כ׳תבית י׳הבית. הקב״ה כביכול אומר להם לישראל את עצמי אני נותן לכם'. נמצא שהמכניס דברי תורה בתוך מיעיו מקדש את עצמו מאוד ונמשר עליו בחינת ׳קודש הקדשים׳. ספר תורה זו משמשת לאות לאלו החוטאים שהיצר מצא מסילות ליישב את סילופיו בלבבם. שכל זה הוא מפני רפיונם בלימוד התורה. ואילו היו מרבים לעסוק בתורה כפי הנדרש מהם. היו זוכים לקדושת ׳קודש הקדשים׳ ואז לא היה ביכולתו של היצר לשבש דעתם. כי מכח קדושה זו היו מכירים את האמת לאמיתו. ועל כז אם מצטערים הם על כר שאין דעת הצדיקים נוחה מדעתם עליהם לקבל מעתה עול תורה, וכשיהגו בה כדבעי יזכו שקרושת התורה יישר דרכם ויתרצו גם הם לדעת הצדיקים.

והדברים מדוייקים בלשוז הכתוב ׳והיה שם בך לעד׳ כלומר. לא כדי לקיים וניתי ספר וניחזי' הניחוהו ב'קודש הקדשים', אלא בעודה שם תשמש כ'עד' על

שגב קדושתה ועל כחה להמשיר קרושה יתירה. המבטלת רצונות מסולפים. ולא רק על האדם העוסק בתורה נמשך קרושה יתירה. אלא גם על המקום שבו עסקו בתורה נמשר קרושה גדולה. וכמסופר על מרז ה'חזוז איש' זי"ע. שפעם בעברו באחת הפינות שבצידי הדרכים. אמר שבפינה זו מרגישים קדושה, ולא היו דבריו מובנים. כי לא היה שם שום סיבה מספקת לכר. אולם לאחר זמז נתברר שבפינה זו צמדו כמה תלמידי חכמים ופלפלו בתורה.

החוטאים בה מקרב את השבים בין יחיד בין רבים כו״, עכ״ל. הרי להדיא מפורש יסור זה בדבריו, שהחוטא הוא רחוק מהשי״ת, והתכלית של תשובה היא לקרבו להיות דבוק להשי״ת. ובפרט בעשרת ימי תשובה השי״ת הוא ״קרוב״ לנו כמו שדרשו חז״ל: ״דרשו ה׳ בהמצאו – אמר רבה בר אבוה: אלו עשרה ימים שביז ראש השנה ליום הכפורים". ע"כ. הרי בימים אלו הם מיוחדים לעשות תשובה – שהשי"ת קרוב לנו ביותר. והתכילת של תשובה היא להיות לקרב עצמו להשי״ת.

ובאמת. זהו עבודת כל ימי חייו של כל יהודי. להיות קרוב ודבוק להשי״ת. כמו שכתב המסילת ישרים בתחילת ספרו (פרק א') וז"ל. "וכשתסתכל בדבר תראה כי השלמות האמיתי הוא רק הדביקות בו יתברך, והוא מה שהיה דוד המלך אומר (תהלים עג. כה): "ואני קרבת אלקים לי טוב". ואומר (שם כז. ד): "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי וגו". כי רק זה הוא הטוב. וכל זולת זה שיחשבוהו בני האדם לטוב. אינו אלא הבל ושוא נתצה, אמנם לכשיזכה האדם לטובה הזאת. ראוי שיעמול ראשונה וישתדל ביגיעו לקנותה. והיינו שישתדל לידבק בו ית' בכח מצשים שתולדתם זה הצניז והם הם המצות". צכ"ל. ומבואר מדבריו הק' ששלימות אמיתית הוא רק ע״י הדביקות. וכ״כ בעוד כמה ספרים הק׳. וזהו העבודת של תשובה. לשוב ולהיות דבוק בהשי״ת. שכל החטאים מרחקו מהשי״ת. וע״י התשובה נעשה קרוב להשי״ת. יה״ר שנשוב בתשובה שלימה לפניר!

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

"ג מדות Halachos on How to Recite Selichos and the Thirteen Middos HaRachamim. In the introductory phrase of our *selichos*, before one recites the י"ג מדות, he says the *posuk*: "ייקרא בשם ה" - "He called out in the Name of Hashem." (1) One should pause between the words "בשם" and "ה" because the actual translation is: "He called out in the holy Name (to teach Moshe Rabbeinu the proper order of prayer. And who was the one who called out?) - Hashem." This is how the Mishna Berura (2) in the name of **Avudraham** (a later *Rishon, talmid* of the *Tur*) (3) explains the *posuk*. (It is proper to note that both *Targum* Onkelus and Rashi explain the posuk differently, as follows: "He (Moshe) called out in the Name of Hashem." According to this, the words "בשם" and "ה" are to be said together, without a pause. However, we follow the first way as the Mishna Berura rules.

With a Minvan. These are words of extreme holiness and can only be said with a minvan of ten people, similar to Kaddish and *Kedusha*. Therefore, if one is behind the congregation when they get to the יג מדות, he should pause where he is up to and sav with them the introductory paragraph "א-ל ארך אפים" or א-ל מלך "א מדות, then the י"ג מדות and then go back to where he was up to.

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליט״א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Reciting it Without a Minyan. If one needs to say selichos alone, he has two choices:

- 1) He can skip the י"ג מדות הרחמים. The paragraphs of א-ל מלד "א-ל ארד אפים" should be said up until the words. "עפ"י הב"ח וברכי יוסף ודלא כהמטה אפרים). (4) עפ"י הב"ח וברכי יוסף ודלא כהמטה אפרים)
- 2) He can say the יג מדות, however, not in the tone and *nusach* of the *tefillah*, but rather in the tune of *Krias HaTorah* with the "trop" - the cantillations that are used when the Baal Koreh reads from the Torah. By doing so, he is actually learning Torah while saying the posukim which can, of course, be done without a minvan. R' Moshe Feinstein zt"l writes (5) that even if one does not know the correct trop and he makes up his own, it is still permitted, because since it is in the sing-song of Krias HaTorah, it is permitted.
- Slower than the rest יג מדות slower than the rest of the *minvan* and they are finishing while he is still in the middle, he may finish off alone, because since he started with a *minvan*, it is like he said the whole thing with a *minvan* (6). Girls in School. If a girl's school recites selichos, they cannot say the יג מדות because it needs to be said with a minyan of ten men.

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – ביצה ט.

מותר that it is. ב״ה מאובד לשובד אבל משהי מחלוז. וב״ה מתיריז את הסולם משובד לשובד אבל משהי מחלוז. וב״ה מתיריז״ to move a סולם של שליה) from one dovecote to another, but one may not move a large ladder that is used to go up to the roof [סולם של עליה] even to fetch a bird from a dovecote. This is because large ladders are used to access the roof to do repairs, and one might think you are moving the ladder to repair the roof, which is אסור בטלטול. so because of this אראית עיו large ladders are אסור בטלטול. Additionally, since ב"ה. even in private. However אסור בטלטול large ladders are וכמים מפני מראית העיו אפילו בחדרי חדרים אסרו". sav allows using the dovecote ladders because since they had a specific style & everyone knows these ladders are used to climb up to get birds. they were not concerned someone will mistakenly think you are climbing onto your roof to do repairs.

The משנ"ב savs that regarding a household ladder there is a מחליקת הפוסקים. Some hold that only a ladder used for a dovecote is משנ"ב according to "a, because it has a specific look to it & they are identifiable as ladders for a dovecote. But a household ladder could sometimes be used to reach a protrusion of the house & from there one can access the roof, so it's possible that it is being used to repair the roof, so this ladder is אסור בטילטול because of אסור like large ladders. Consequently, it would be assur to move even in the house! Others feel that since a household ladder is never used to directly reach the roof, no one will think you're trying to access the roof, therefore there is no development of one should be אסור & not be מרמיר it. There are 3 basic reasons given why once something is אסולטל to do because of מרמיר, it is not permitted even בחדרי חדרים: 1) If we allowed it to be done in private, one might come to do it in public also, 2) We are concerned that even explains that the only time we invoke the concern of מראית עין is when the act is usually performed in a אסור way, so now even though you are not being oiver, we are concerned for אסור. However, if an act is always מראית עיני but some unlearned people might think this act is אסור

הוא היה אומר

ישראל נג' (5) אגרות משה יו"ד גיכא (6) כף החיים קלא:כד

Chacham Rabbeinu Chayim ben Attar zt"l (Ohr HaChayim) would say:

"יהן בעודני חי עמכם היום ... ואף כי אחרי מותי - The Gemara (Berachos 18a) says: 'The righteous are considered to be alive, in a spiritual sense, even after death.' Moshe was alluding to this concept. Thus, he said to them that although he would live eternally, he was speaking of his experience of when 'odeni chai imachem' - 'I am physically alive together with you.' He also added the word "hayom" to allude that this was the last day of physical life with them."

A Wise Man said 'The first to apologize is the bravest. The first to forgive is the strongest. And the first to forget is the happiest.'

Serving Mosdos and Businesses THE FROGS?!? *Who then Printed By: Mailway Services,

will Carefully study HIS Greatness?* apprx verifiable signatures A Must for יראת שמים I (Please sign Too!) 855.400.5164

Sponsored By Mr. Earl Rosen in memory 103.777 of Rabbi Sidney Shoham, HaRav Moshe Ziskind Z'L ben HaRav Yechiel Dov Z'L. Yahrzeit - 8 Tishrei - אנצב אווי

Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

מעשה אבות סימו **הבנים**

ייקרא משה ליהושע ויאמר אליו ... חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתם לתת להם (לא-ו) On the final day of his life, Moshe called *Yehoshua Bin Nun* and infused him with energy and strength to fulfill the mission to lead the Jewish people into Eretz Yisroel. He told him, "Chazak V'ematz" - Be strong and courageous, for you will be the one to bring the Nation into the Holy Land. Rashi quotes the Gemara in Sanhedrin 8a as follows: "By the statement "You shall go (תבוא) with the people" (as one of them), Moshe Rabbeinu said in effect to Yehoshua: The elders of the generation will be with you, everything has to be done according to their opinion and their advice. In contrast, however, the Holy One, blessed be He, said to Yehoshua, "For you shall bring (תביא) the children of Israel into the land which I swore unto them," in other words, you (Yehoshua) shall bring them even against their will - everything depends on you alone. If necessary take a stick and beat them over the head - there can be but one leader for a generation, and not two leaders for a generation." Even amongst Bnei Yisroel, there will be those who rise up against the word of Hashem and Yehoshua was ordered to deal with them forcefully in order to convince them of the Divine purpose of the mission.

From the moment of the State of Israel's birth, the army has occupied a central role in society. In 1948, with the country in the throes of its War of Independence, the interim government ordered the establishment of one unified military that was called Tzvah Hagannah L'Yisrael - abbreviated to Tzahal - Hebrew for "Israel Defense Forces." Israeli Prime Minister David Ben-Gurion, urged by Torah leaders of the generation and motivated by a desire to avoid political conflict with the ultra-orthodox, as well as to help revive the Charedi community which were decimated by Holocaust, agreed to an exemption of military service and the draft, for those who learn *Torah* and study in *veshivah* full-time. Unfortunately, this has been a constant point of contention between secular and religious Israelis.

In 1968, the Israeli government under Prime Minister Levi Eshkol, appointed a commission to reconsider the draft exemption provided to yeshivah students. It was immediately after the Six-Day war and many Israelis, including quite a few government officials, were of the opinion that the original exemption agreed upon by Ben-Gurion, should not be continued. As a result, they pushed with considerable pressure and influence to see this matter reconsidered. Numerous meetings were held and, like most issues in the Knesset, a contentious debate erupted.

R' Yechezkel Abramsky *zt"l*, as president of the "*Va'ad HaYeshivos*" was invited to address the commission.

Midway through his speech, one of the government ministers stood up and rudely interrupted R' Abramsky. "Rabbi, let me ask you a question. Doesn't your honor agree that actively defending the country of Israel, is more important and serves more of a purpose than just sitting around in a room and studying the *Torah*?"

R' Yechezkel was unruffled and immediately answered the brazen minister. "The words in the beginning of Sefer Yehoshua prove the supremacy of Torah," R' Yechezkel responded. "We read that Hashem gave Yehoshua two commandments: to conquer the land and to study and keep the Torah. Regarding the first, Hashem said, אוק ואמץ כי אתה (אוק אמץ כי אתה) אוק ואמץ כי אוני - תנחיל את העם הזה ואת הארץ" - 'Be strong and courageous for you will inherit the Nation and take over the land.' Regarding the latter, however, Hashem added a word to his missive. "הזק ואמצ מאד לשמור לעשות ככל התורה אשר צודמשה עבדי" - 'Be very strong and courageous in order to keep the whole Torah which My servant Moshe commanded you."

R' Abramsky looked hard at the minister and then swept his gaze around the room. "Note," concluded R' Yechezkel. "in which case *Hashem* added the emphasis 'כאד' - 'very'. It is by the express commandment to protect the integrity of the Torah, to study it and to keep its *mitzvos*. Obviously, the lesson is clear: It is more important in the eyes of G-d to defend the Torah and those who learn and fulfill it, for by doing so, we are in fact exhibiting the greatest defense of the Nation and the Land of Israel!" R' Yechezkel's heartfelt words made their mark on all those present and the motion was shelved.

שובה ישראל עד ה' אלקיך ... (הושע יד-ב)

and the opening words of the *Haftorah* of *Shabbos Shuva*. The *Navi* implores *Bnei Yisroel* to see the folly of their ways and repent wholeheartedly. Interestingly, while the Haftorah opens with the words "שובה ישראל עד ה' אלקיד", the Navi seems to repeat himself immediately thereafter, with the words, "החו עמכם דברים ושובו אל ה". Why does he do that?

R' Yaakov Kamenetzky *zt''l* (Emes L'Yaakov) explains that both statements are indeed needed since there is a major difference between the two. During the Yamim Noraim season, many people focus on their personal repentance, yet it is interesting to note that the *Tefillos* are mostly geared towards *Klal Yisroel* as a Nation. This dichotomy illustrates

"Shuva Yisroel!" The immortal words of Hoshea HaNavi that while self-introspection is undoubtedly important, it is also important to focus on ways that *Klal Yisroel*, the entire Nation as a whole, can become better.

In his opening statement, Hoshea HaNavi stated the words, "שובה ישראל עד ה" in the singular form, as a reference to the individual Jew who must work on his own personal return to the Almighty. However, the Navi then continues and states, "ושובו אל ה" in the plural form, denoting the repentance and return to Hashem of the Jewish people as a Nation.

In these days of awe, it's important to remember that each individual is still a big part of the *Klal*, *Klal Yisroel*, and we must all do our part to ensure that the Jewish people all over the world have a G'mar Chasima Tovah.

וילד משה וידבר את הדברים

Č.

1.3

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Countless commentaries suggest explanations on the word "אלך". Exactly where did Moshe Rabbeinu go? Perhaps we can offer a machshava as well, but first let's present a pshat which will lead to this thought. The Medrash on Nitzavim comments - "הרבה פעמים" - Many times, one delays and doesn't dayen right away; either because he is busy working or traveling. So until when can he daven? (בדיעבד) Shacharis - until chatzos. Mincha - until sundown. What connection does this have to the parsha?

The *Medrash* is teaching us a vital lesson for our everyday life. We wake up in the morning and get busy with our day. We go about our business and casually forget the One who allowed us to rise, the One who is constantly helping us. The *Torah* is reminding us: Do you know how to begin to face the day? Stand up - Nitzavim! But first & foremost, start your day off right, by davening to Hashem, thanking Him. Then, and only then, comes Vayeilech - may you proceed, going about your day!

Moshe Rabbeinu - the quintessential educator - imparted an eternal lesson through his actions on his last day. "יאלך משה" Moshe went. He never stopped. Never ceasing to serve *Hashem*. Inspiring, encouraging and teaching *Klal Yisroel* our precious heritage and Torah. Because even on his last day on earth, Moshe showed us that time is racing - every precious moment counts. Vayeilech! And to the service of Hashem we are going! And there is nothing else as important. Even then.

On Yom Kippur we will recite the viduy numerous times. In it we say "תעש" - we are lost and have gone astray. On Yom *Kippur*, we have the clarity to realize that our engines must be cleaned and our GPS reset to a new and even higher destination than the previous year. This is the time of "Nitzavim and then Vaveilech." To a destination that will enable us to "stand" in front of Hashem, and then "go" higher in His service. On Yom Kippur we are given the unique opportunity that no matter how far we may have strayed, we can always find the road back. May we be *zoche* that the y'' accept our *teshuva*, and we should *daven* for all the lost souls to return and "go back" onto the right track. פתח לנו שער בעת נעילת שער, גמר חתימה טובה.

משל למה הדבר דומה הרשענו פשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזב דרך רשע (סליחות) Many have become a *Baal Teshuva* because they משר realized hypocritical behavior within themselves. A number of years ago, in Los Angeles, a secular Jew was enjoying a night out on the town with some non-Jewish friends. They were planning to see a concert and they were running late. However, at one local intersection, it was taking a very long time for traffic to move. As they creeped closer, they saw a crossing guard directing traffic. When the crossing guard at the traffic light consistently allowed people to cross the street while they waited at the traffic light for seemingly an endless amount of time, although he had a green light, he finally complained. He rolled down his window and said to the guard, "Hey, how come you are letting all those people cross when I have a green light?"

should halt traffic and allow them to cross the street first since today is their holiday of Yom Kippur, the holiest day on the Jewish calendar. It would be disrespectful to make them wait on their way to the synagogue.

The man driving the car paused and the words had an impact on him. Indeed, it is disrespectful to ignore Yom *Kippur*, the holiest day of the year, and attend a concert instead. He decided right then and there to cancel his concert plans and go to a synagogue for Yom Kippur services. Through the din of complaints from his fellow passengers, he turned around and drove his friends home. Then, he put on a suit and went to a local synagogue.

Today, he is the father of a religious family in addition to being the *Gabbai* of the *shul*.

נמשל: Life takes its funny little turns and travails, and we must be cognizant of every aspect of our lives, to see the message it The guard told him he was instructed, that when he saw is sending us. *Teshuva* is a very powerful message and it comes

any Jewish people walking towards the traffic light, he to us in numerous ways. Look for it and you will find it

editorial and insights on middos tovos from ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד (סדר קריאת שמע) the wellsprings of r' guttman - ramat shlomo

The Medrash Rabbah (Parshas Vaeschanan 2:36) states: "Why do (Bnei) Yisroel not recite 'Boruch Shem Kvod Malchuso...' aloud? Rav Assi says: This can be compared to a person who stole a piece of jewelry from the king's palace, gave it to his wife, and said to her, 'Do not adorn yourself with it in public, only within your house.' But on Yom Kippur when we are as pure as angels, we say it publicly." What is deeper understanding of this Medrash?

The declaration of "Baruch Shem" represents the greatest state of perfection that a human being can reach; it is made by those who reveal Hashem's honor and Kingship to the entire world. A Jew's mission in life is to become a tzelem Elokim and thereby fill the world with His honor. If we were to do this properly, we would be considered like the QUEEN, who is married to the king and brings honor to him throughout His kingdom. But instead of doing this, we have remained enslaved by our physical drives and material pursuits, like the wife of the thief in the parable, who was deprived of her royal status For us to utter 'Boruch Shem Kvod Malchuso...' aloud would be a dishonor to Hashem, for we are not currently worthy of presenting ourselves as the bearers of His honor. Throughout the year, it is but a whisper of longing for that exalted state, a whisper of yearning for Klal Yisroel to be the QUEEN of the King of the universe, Hashem Himself. It is only on Yom Kippur, the day on which we rise to the level of *malachim* by completely detaching ourselves from the physical world, that we are permitted to make this declaration aloud. We have arrived at the level of our deepest yearning.